

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **S. L.**, narozený dne XXX
státní příslušnost XXX
bytem XXX
zast. advokátem Mgr. Leonidem Kushnarenko,
se sídlem Politických vězňů 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2018, č. j. PPR-18224-1/ČJ-2018-990115,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal svou žalobou zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž nebylo vyhověno jeho žádosti o likvidaci osobních údajů podle ust. § 83 odst. 2 písm. a) ve spojení s ust. § 84 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii“), čl. 41 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. 12. 2006, a čl. 58 odst. 5 rozhodnutí Rady č. 2007/533/SV ze dne 12. 6. 2007.

2. Žalobce uvádí, že podal žádost o výmaz svých osobních údajů a žalovaný jeho žádosti nevyhověl. Žalovaný tak učinil pouhým sdělením, přesto je třeba na sdělení nahlížet z hlediska jeho obsahu, nikoliv formy. Materiálně se tak jedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Napadené rozhodnutí má přímý vliv na práva a povinnosti žalobce, když evidování jeho osobních údajů v SIS II a označení jako nežádoucí osoby brání jeho vstupu a pobytu na území Schengenského prostoru.
3. Žalobce namítá, že se nedopustil jednání, které by mohlo vést k označení jeho osoby za nežádoucí. Nebylo mu doručeno žádné rozhodnutí, na základě kterého by mu byl vstup do Schengenského prostoru zakázán. Žalobce je ve starobním důchodu a vede řádný život se svou rodinou na Ukrajině. Na území České republiky i Ukrajiny má čistý výpis z evidence rejstříku trestů. Vložení jeho osobních údajů do SIS proto považuje za neoprávněné, nedůvodné a dosud mu nebylo sděleno, co by tento postup odůvodňovalo.
4. Podle žalobce rozhodnutí není ani dostatečně odůvodněno. Žalovaný pouze konstatoval, že bylo zjištěno, že důvody, které vedly k zařazení do evidence nežádoucích osob podle ust. § 154 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“) i nadále trvají. Napadené rozhodnutí tak žalobce považuje za nepřezkoumatelné.
5. V závěru žalobce uvádí, že žalovaný postupoval nesprávně, když postupoval podle ust. § 83 odst. 1 zákona o Policii. K tomu žalobce dodal, že nejprve žádal žalovaného o sdělení osobních údajů, což učinil podáním doručeným žalovanému dne 1. 2. 2018, na které žalovaný reagoval sdělením ze dne 1. 3. 2018. Žalobce až v reakci na toto sdělení žádal žalovaného o výmaz osobních údajů ze SIS.
6. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
7. Žalovaný v písemném vyjádření nejprve rekapituloval průběh řízení a dále uvedl, že se nedomnívá, že by při vyřizování žádosti žalobce postupoval nesprávně. Podání bylo posouzeno jako žádost o likvidaci osobních údajů dle příslušných právních ustanovení. K žádosti pak žalovaný ve smyslu ust. § 83 odst. 1 zákona o Policii sdělil žalobci i další informace. Žalobce byl označen za nežádoucí osobu podle ust. § 154 odst. 2 zákona o pobytu a do evidence nežádoucích osob byl podle ust. § 154 odst. 6 zaevidován ode dne 13. 10. 2017 do 13. 10. 2018.
8. K námitce neoprávněnosti a nedůvodnosti vložení osobních údajů žalobce do SIS II a nepřezkoumatelnosti napadeného sdělení žalovaný uvádí, že § 168 zákona o pobytu taxativně stanoví, na která řízení se nevztahuje část druhá a třetí správního řádu. Mezi těmito výjimkami je i řízení podle ust. 154 odst. 2 zákona o pobytu, tedy případy, kdy Policie České republiky rozhodne o označení cizince za nežádoucí osobu na základě vlastních poznatků, požadavku ústředního správního úřadu, zpravodajské služby nebo závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy. Ust. § 68 správního řádu, které stanoví náležitosti rozhodnutí, se v dané věci neuplatní.
9. Žalobce byl do evidence nežádoucích osob zařazen, neboť zde bylo důvodné nebezpečí, že žalobce může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních států a žalobce není občanem Evropské unie nebo smluvního státu. Podle ust. § 4 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti (dále jen „zákon o utajovaných informacích“), byly skutečnosti, na základě

kterých byl žalobce zaevidován do evidence nežádoucích osob, označeny jako utajovaná informace se stupněm utajení vyhrazené. Z tohoto důvodu nebyly žalobci s odkazem na ust. § 83 odst. 4 písm. a) zákona o Policii sděleny důvody, které vedly k jeho zaevidování.

10. S ohledem na výše uvedené se žalovaný domnívá, že postupoval v souladu s právními předpisy a navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud rozhodl ve věci, aniž nařizoval ústní jednání, neboť žalobce ve lhůtě stanovené soudem nesdělil soudu, že s takovým postupem nesouhlasí a žalovaný výslovně s tímto postupem souhlasil (§ 51 s. ř. s.).
13. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
14. Podle ust. § 154 odst. 1 zákona o pobytu *se nežádoucí osobou rozumí cizinec, jemuž nelze umožnit vstup na území z důvodu, že by tento cizinec při pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ohrozit veřejné zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých nebo obdobný zájem chráněný na základě závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.*
15. Podle ust. § 154 odst. 2 zákona o pobytu *Policie rozhodne o označení cizince za nežádoucí osobu na základě vlastních poznatků, požadavku ústředního správního úřadu České republiky, požadavku zpravodajské služby České republiky anebo závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.*
16. Podle ust. § 154 odst. 6 zákona o pobytu *cizinec označený za nežádoucí osobu je evidován v evidenci nežádoucích osob. Je-li důvodné nebezpečí, že cizinec označený za nežádoucí osobu může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních států, policie zařadí do informačního systému smluvních států údaje v rozsahu stanoveném přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství; to neplatí v případě občana Evropské unie nebo občana smluvního státu.*
17. Podle § 154 odst. 7 zákona o pobytu *Policie cizinci jeho zařazení do evidence nežádoucích osob nesděluje.*
18. Podle § 155 odst. 1 zákona o pobytu *Policie přezkoumá důvody, které vedly k zařazení cizince do evidence nežádoucích osob podle § 154 odst. 2, jedenkrát ročně nebo vždy, má-li poznatky tyto důvody zpochybňující, a na základě tohoto přezkumu cizince v evidenci ponechá nebo jej z této evidence neprodleně vyřadí. Nemůže-li sama tyto důvody objektivně přezkoumat, požádá o jejich přezkum toho, kdo uplatnil požadavek na označení cizince za nežádoucí osobu.*
19. Podle ust. § 168 zákona o pobytu *ustanovení části druhé a třetí správního řádu se nevztahují na řízení podle § 9 (s výjimkou řízení podle § 9 odst. 4), § 10, § 19 odst. 1, § 20, 30, 33, 36, § 38 odst. 1, § 40, 41, 49, 50, 52, § 122 odst. 1 a 2, § 123a, § 135 odst. 3, § 148, § 154 odst. 2, § 155 odst. 1, § 180, 180b, 180d, 180e a 180h.*
20. Podle ust. § 4 písm. d) zákona o utajovaných informacích *se utajovaná informace klasifikuje stupněm utajení vyhrazené, jestliže její vyzrazení neoprávněné osobě nebo zneužití může být nevýhodné pro zájmy České republiky.*

21. Podle ust. § 79 odst. 1 zákona o Policii *odstavce 2 až 6 a § 79a až 88 se použijí na zpracování osobních údajů za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech.*
22. Podle ust. § 87 písm. a) zákona o Policii *Policie osobní údaje nevymaže, jsou-li dále využívány pro účely uvedené v § 79 odst. 1 nebo jde-li o osobní údaje, které jsou součástí spisového materiálu, bez ohledu na to, zda jsou zpracovány v listinné nebo automatizované podobě.*
23. Městský soud v Praze se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti vznesenou ve druhém žalobním bodu, neboť v případě důvodnosti takové námítky by byl další přezkum napadeného rozhodnutí vyloučen. Tvrzenou nepřezkoumatelnost žalobce spatřuje v nedostatečném odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy žalovaný jako důvod nevyhovění žádosti uvedl, že důvody, které vedly žalovaného k zařazení cizince do evidence nežádoucích osob, nadále trvají. Je zřejmé, že žalobce mimo jiné požaduje sdělení důvodů, pro které je nadále veden v evidenci nežádoucích osob. Žalovaný v napadeném v písemném vyjádření uvedl, že skutečnosti, na základě kterých byl žalobce zaevidován jako nežádoucí osoba, byly označeny jako utajovaná informace se stupněm utajení „vyhrazené“ (dle ust. § 4 písm. d) zákona o utajovaných informacích). Zveřejnění této utajované informace v napadeném rozhodnutí by tak mohlo vést k újmě v případě neoprávněného nakládání s takovou informací.
24. Žalovaný v písemném vyjádření uvedl, že důvody, pro které byl žalobce zařazen do evidence nežádoucích osob, mu nebyly sděleny s odkazem na § 83 odst. 4 písm. a) a § 85 zákona o Policii účinného do 23. 4. 2019. Přestože v období od podání žaloby do rozhodnutí soudu došlo ke zrušení těchto ustanovení, nemá tato skutečnost vliv na jeho zákonnost. Přístup k informacím se stupněm utajení „vyhrazené“ totiž mají pouze osoby vyjmenované v ust. § 6 odst. 1 zákona o utajovaných informacích. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce takovou osobou není, správní orgán nemohl tuto informaci žalobci sdělit.
25. Nadto soud odkazuje na výše citované ustanovení § 168 zákona o pobytu, podle nějž se na řízení podle § 154 odst. 2 téhož zákona (řízení o evidenci nežádoucích osob) nevztahují ustanovení části druhé a třetí správního řádu, tedy mimo jiné ustanovení § 68 správního řádu, které stanoví náležitosti správního rozhodnutí, včetně jeho odůvodnění. Ačkoliv nelze na odůvodnění ani v tomto případě zcela rezignovat, je třeba požadavky na odůvodnění rozhodnutí posuzovat ve světle povahy skutečností, které žalovaného k zařazení žalobce do evidence vedly. Vzhledem k tomu, že tyto skutečnosti byly označeny žalovaným jako utajované informace se stupněm utajení „vyhrazené“, nelze po žalovaném spravedlivě požadovat, aby v napadeném rozhodnutí tyto skutečnosti uváděl. Správní orgán může odůvodnění rozhodnutí omezit toliko na posouzení, zda tyto důvody trvají. Jakékoliv bližší odůvodnění či konkretizace důvodů pro vedení žalobce v evidenci nežádoucích osob by bylo v rozporu se zákonem o utajovaných informacích. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak v souladu se zákonem, a to jak se zákonem o utajovaných informacích, tak správním řádem ve smyslu ust. § 168 zákona o pobytu.
26. Žalobce namítal, že se domnívá, že se nedopustil jednání, které by mohlo vést k označení jeho osoby za nežádoucí. Žalovaný v písemném vyjádření rozhodnutí uvedl, že důvodem pro zanesení žalobce do evidence nežádoucích osob bylo důvodné nebezpečí, že žalobce může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních

států a žalobce není občanem Evropské unie nebo smluvního státu. Tato skutečnost vyplývá i ze správního spisu, jehož kopii zaslal žalovaný spolu s vyjádřením k žalobě. V něm mimo jiné uvedl zadavatel požadavku na zanesení žalobce do evidence nežádoucích osob – Národní centrála proti organizovanému zločinu – že by žalobce svým pobytem v České republice a ostatních členských státech Evropské unie mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek a ohrozit bezpečnost, neboť žalobce je součástí organizovaného zločinu. Zařazení žalobce do evidence tak proběhlo podle ust. § 154 odst. 6 zákona o pobytu. Městský soud v Praze z části správního spisu, která je označena jako utajovaná informace se stupněm utajení „vyhrazené“, ověřil, že zde byly dány důvody pro zařazení žalobce do evidence nežádoucích osob, a tyto důvody i nadále trvají. Blíže se soud k těmto důvodům vyjádřovat nebude, a to z důvodu vedení těchto skutečností jako utajovaných informací.

27. Stran nedoručení rozhodnutí, na jehož základě by byl žalobci zakázán vstup do Schengenského prostoru, lze odkázat na výše citované ust. § 154 odst. 7 zákona o pobytu, podle něhož se cizinci jeho zařazení do evidence nežádoucích osob nesdílují. Nejedná se proto o nezákonný postup žalovaného, když žalobci nesdělil informaci o jeho zařazení do evidence a důvod takového zařazení. Jedná se o postup správního orgánu, který předvídá zákon o pobytu.
28. K samotnému odmítnutí žádosti o výmaz údajů soud odkazuje na ust. § 87 písm. a) v souvislosti s ust. § 79 odst. 1 zákona o Policii, kdy Policie osobní údaje nevymaže, jsou-li dále využívány mimo jiné pro účely zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti. S ohledem na shora uvedené lze tyto informace pod daná ustanovení zahrnout a žalovaný tak žádost o výmaz údajů z evidence nežádoucích osob odmítl v souladu se zákonem.
29. V závěru žalobce namítá, že žalovaný postupoval nesprávně, když postupoval podle ust. § 83 odst. 1 zákona o Policii. Žalobce totiž nežádal žalovaného o sdělení osobních údajů. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou, neboť postupem žalovaného nebyla žalobci způsobena újma. Naopak žalovaný správně vyhodnotil charakter žádosti žalobce a posuzoval ji jako žádost o likvidaci (výmaz) údajů z evidence nežádoucích osob. Pokud žalovaný přistoupil ke sdělení určitých dalších informací nad rámec žádosti, nelze tento postup považovat za nezákonný, který by byl způsobilý přivodit žalobci újmu na jeho právech. Přestože žalobcově žádosti nebylo vyhověno, žalovaný postupoval způsobem, který zákon předvídá a žalobcovu žádost posoudil podle příslušných ustanovení zákona o Policii a zákona o pobytu.
30. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. května 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu